

ha, tedda arustama, ja kitis ja tän-
nas sedda, kes tedda olli saatnud dige
Tee peäle, omma Issanda Abraami
Bendade Kotta. Elieser andis ka selle
Tüttarlapsele warsi monned Ehted, ja
temma läks ruttuste Liina, ja andis
sedda teada omma Wannematte Ma-
jas, ja näitas ülles, mis Ainiid ja Eh-
ted ta olli sanud. Siis Rebekka Wend
Laban läks wälja se hallika jure, ja üt-
les selle wõdra Mehhele: Tulle sisse sin-
na Jehowa õnnistud meie jure; mik-
spärrast seisad sa wäljas? Minna ollen
jo kodda walmistanud sulle, ja Usset ja
Kumi so Kanelidele!

S. 144. Elieser läks siis Liina sisse
Petueli Kotta: nemmad wõtsid Kõmoga
wasto tedda ja temma Mehhed ja Kam-
melid; ja Koga pandi temma ette. Ag-
ga temma ütles: Ei ma sõ enne mitte,
kui ma saan omiad Asjad üllestäki-
nud.

nud. Ja siis ütles ta neile, et ta olles
Abraami Sullane, kedda Jehowa wäg-
ga rohkesti õnnistand keigesugguste As-
jade ja Warrandusse polest, ja räkis
neil keik, mikspärrast temma olli tul-
nud, ja mis temmale seäl Bee-Kaemo
jures olli sündinud. Laban ja Petuel
wastasiwad se peäle: Jehowast on se Usst
wäljatunud, meie ei woi Sannagi sen-
na wasto lausuda, ei Kurja egga Head.
Ja nemmad tostasiwad Rebekkat Abraa-
mi Pojale Naeseks.

S. 145. Se peäle andis Elieser Re-
bekkale, ja ta Wennale, ja ta Emma-
le Anda ja kallid Asjo, ja temma ja
need Mehhed, kes ta kawas ollid, sõid
ja sõid, ja jäiwad senna Omajale. Tei-
sel Hommikul ütles Elieser: Saatke mind
nüüd jälle mo Issanda jure minnema!
Nemmad passasiwad tedda weel monned
Päwad senna jada, agga ta ütles: är-